

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/57/2012
Identifikačné číslo spisu:	1010201352
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1010201352.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľov v 1. rade pani E. T., bytom Q., zastúpenej JUDr. Libušou Dočkalovou, advokátkou, AK Lachova 32, Bratislava, v 2. rade pána R. N., bytom R. a v 3. rade pána Mgr. M. N., bytom U. proti odporcovi: Obvodný pozemkový úrad v Bratislave, so sídlom Trenčianska 55, Bratislava, za účasti Slovenského pozemkového fondu, so sídlom Trenčianska 55, Bratislava a Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy so sídlom Primaciálne námestie 1, Bratislava, v konaní o opravných prostriedkoch navrhovateľov proti rozhodnutiu odporcu č. j. 7006/2004, Zn. 3239/10/1015/07/MPO zo dňa 11.06.2010, na odvolanie navrhovateľky v 1. rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/14/2010-53 zo dňa 18. januára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/14/2010-53 zo dňa 18. januára 2012 v napadnutej časti m e n í tak, že rozhodnutie odporcu č. j. 7006/2004 Zn. 3239/10/1015/07/MPO zo dňa 11. júna 2010 vo vzťahu k navrhovateľke v 1. rade z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Odporca rozhodnutím č. j. 7006/2004 Zn. 3239/10/1015/07/MPO zo dňa 11.06.2010 rozhodol vo veci práva na navrátenie vlastníctva k pozemkom uplatneného Mgr. M. N. tak, že navrhovatelia v 1. a 2. rade nespĺňajú podmienky uvedené v § 5 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona NR SR č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), preto sa im nenavracia vlastnícke právo k pozemkom a nepriznáva právo na náhradu za nehnuteľnosti v pôvodnom katastrálnom území H. PKV č. 802, parcelné číslo 537, výmera 11 714 m² roľa, vlastnícky podiel pôvodného vlastníka 1/1 a PKV č. 764, parc. č. 1857, výmera 3 920 m² - roľa, vlastnícky podiel pôvodného vlastníka 1/1 z dôvodu, že nárok bol uplatnený dňa 18.06.2007, teda po lehote stanovenej v

§ 5 ods. 1 zákona. Odporca v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že Mgr. M. N. si dňa 31.12.2004 uplatnil právo na navrátenie vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam; dňa 18.06.2007 zaslal Mgr. M. N. odporcovi splnomocnenia od E. T. zo dňa 14.06.2007 a od R. N. zo dňa 15.06.2007 pre Mgr. M. N., čím nebola splnená zákonná požiadavka uplatnenia nároku v prekluzívnej lehote do 31.12.2004. Nárok Mgr. M. N. bude riešený osobitným rozhodnutím.

II.

Proti tomuto rozhodnutiu podali navrhovatelia v 1. až 3. rade opravný prostriedok, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Bratislave. Ten napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu č. j. 7006/2004 Zn. 3239/10/1015/07/MPO zo dňa 11.06.2010 podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ako vecne správne. V odôvodnení svojho rozhodnutia k relevantným námietkam navrhovateľov uviedol, že ich tvrdenie, že si uplatnili reštitučný nárok riadne a včas neobstojí, pretože z podania z 30.12.2004, ktorým bol reštitučný nárok uplatnený, je zjavné, že si ho uplatnil iba navrhovateľ v 3. rade, ktorý ho napísal a podpísal svojím menom, napísal ho v prvej osobe jednotného čísla a v texte neuvádza, že ho uplatňuje aj v mene iných osôb, ani k nemu nepripojil žiadne splnomocnenia. Samotné označenie dedičov po pôvodnej vlastníčke nie je uplatnením ich nároku. Pokiaľ v texte uviedol, že je splnomocnený ďalšími dedičmi „vybavovaním tejto záležitosti“, neznamená to uplatnenie reštitučného nároku označenými osobami bez pripojenia splnomocnení. Splnomocnenia pripojil až dodatočne, ale tieto boli datované v prípade navrhovateľky v 1. rade 14.06.2007 a navrhovateľa v 2. rade 18.06.2007, teda neboli udelené do 31.12.2004. Ani na opakovanú výzvu odporcu na predloženie splnomocnení udelených ku dňu uplatnenia nároku nepredložil také splnomocnenia, ktoré by potvrdzovali včasné poverenia navrhovateľa v 3. rade na uplatnenie nároku aj v mene navrhovateľov v 1. a 2. rade. Ak teda odporca v napadnutom rozhodnutí konštatoval nesplnenie podmienky § 5 ods. 1 zákona, jeho právny názor je správny. Navrhovateľka v 1. rade doručila súdu 13.1.2012 kópiu dokumentu: „Zápis zo stretnutia a dohoda“, datovaný 17.12.2004, podľa ktorého sa navrhovatelia v 1. - 3. rade dohodli na riešení uplatneného reštitučného nároku, podľa ktorej dohody navrhovateľ v 3. rade bude v konaní zastupovať navrhovateľov v 1. a 2. rade a jeho súčasťou boli splnomocnenia udelené navrhovateľmi v 1. a 2. rade navrhovateľovi v 3. rade. Tento dokument súd s poukazom na ust. § 250i ods. 1 O.s.p. nemohol zohľadniť, ale vyjadril svoje presvedčenie, že predmetný dokument nebol vyhotovený 17.12.2004, ale niekedy inokedy.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. s poukazom na výsledok konania tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

III.

Proti uvedenému rozsudku podala navrhovateľka v 1. rade včas odvolanie z dôvodu, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.). Má za to, že svoj nárok u odporcu uplatnila riadne a včas. Uviedla, že navrhovateľ v 3. rade uplatnil podaním z 30.12.2004 u odporcu nárok na navrátenie vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, pričom v podaní výslovne uviedol, že je poverený ďalšími spoludedičmi R. N. a E. T. vybavovaním tejto záležitosti. Odporca listom zo dňa 30.10.2006 č. 7006/2004/SBY vyzval navrhovateľa v 3. rade na doplnenie podania doložením ďalších dokladov, okrem iného aj splnomocnenia. Podaním, ktoré odporca prevzal dňa 18.6.2007, navrhovateľ v 3. rade doplnil aj splnomocnenia od navrhovateľov v 1. a 2. rade, odporca ho však opätovne vyzval, aby odstránil nedostatky jeho podania doložením splnomocnenia pre Mgr. M. N. od R. N. a E. T. ku dňu uplatnenia nároku, t. j. ku 31.12.2004. Navrhovateľ v 3. rade podľa poučenia opätovne založil splnomocnenie od navrhovateľky v 1. rade bez dátumu jeho vyhotovenia, v ktorom uviedla, že splnomocňuje navrhovateľa v 3. rade na vybavovanie záležitosti reštitučných nárokov č. j. 7006/2004, vedených na Obvodnom pozemkovom úrade v Bratislave ku dňu 31.12.2004. Osobitným podaním zo dňa 13.1.2012 adresovaným na krajský súd doložila do súdneho spisu č. k. 4Sp/14/2010 Zápis zo stretnutia a dohodu zo dňa 17.12.2004, v ktorom okrem iného navrhovateľa v 1. a 2. rade splnomocňujú navrhovateľa v 3. rade uplatnením nároku na navrátenie vlastníctva v zmysle zákona a celej agendy s tým spojenej, ako aj zastupovaním voči

Obvodnému pozemkovému úradu v Bratislave a ktorý podpísali všetci traja navrhovatelia. Navrhovateľka v 1. rade sa domnieva, že rozhodnutie správneho orgánu nemá oporu v zákone, nakoľko má za to, že vo vzťahu k uplatnenému nároku oprávnenou osobou je, že si nárok uplatnila v stanovenej lehote prostredníctvom splnomocneného zástupcu. Pokiaľ mal správny orgán pochybnosti o udelenom splnomocnení, bol povinný postupovať v intenciách ust. § 32 a nasl. Správneho poriadku, prípadne pochybnosti ohľadom splnomocnenia sa mohli odstrániť napríklad aj postupom podľa jeho ust. § 39. Navrhla preto, aby Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie odporcu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia podľa priloženého vyčíslenia v celkovej výške 269,58 Eur.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie považuje za neopodstatnené, pretože navrhovateľka v ňom neuvádza žiadne nové skutočnosti. Odporca si povinnosť vyzvať navrhovateľa na odstránenie nedostatkov konania splnil, a to výzvou zo dňa 31.10.2006 a následnou výzvou zo dňa 29.04.2010, kde žiadal preukázať písomným splnomocnením, že Mgr. M. N. bol splnomocnený na uplatnenie nároku v zákonnej prekluzívnej lehote do dňa 31.12.2004. Z doložených plných mocí však táto skutočnosť nevyplyva. Odporca preto žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250j ods. 3 O.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) minimálne päť dní vopred a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29. apríla 2013.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie odporcu č. j. 7006/2004 Zn. 3239/10/1015/07/MPO zo dňa 11.06.2010 vydané vo veci práva na navrátenie vlastníctva k pozemkom uplatneného Mgr. M. N., podľa ktorého navrhovateľa v 1. a 2. rade nespĺňajú podmienky uvedené v § 5 ods. 1 zákona z dôvodu, že nárok bol uplatnený dňa 18.06.2007, teda po lehote stanovenej v § 5 ods. 1 zákona. Odvolací súd v rámci odvolacieho konania skúmal aj rozhodnutie odporcu a konanie mu prechádzajúce, a to z pohľadu jeho zákonnosti.

V konaní nie je sporné, že navrhovateľ v 3. rade si podaním z 30.12.2004 uplatnil nárok na navrátenie vlastníctva k špecifikovaným pozemkom v zmysle zákona č. 503/2003 Z.z. po pôvodnom vlastníkovi C. N., rod. L., spornou je otázka, či si nárok uplatnil len vo svojom mene, alebo aj v mene navrhovateľov v 1. a 2. rade, pretože k tomuto podaniu nedoložil ich splnomocnenia.

Odvolací súd sa predovšetkým nestotožňuje s konštatovaním krajského súdu, ktoré vyslovil v odôvodnení svojho rozhodnutia, že z tohto podania „je nad akúkoľvek pochybnosť zjavné, že v ňom obsiahnutý reštitučný nárok si uplatnil iba navrhovateľ v 3. rade“ z dôvodov ďalej uvedených, pretože v čl. I bode B/ tohto podania, v ktorom sú uvedení dedičia po pôvodnej vlastníčke, je výslovne uvedené, že „M. N. (dedič po R. N., rod. N.) je poverený ďalšími spoludedičmi R. N. (dedič po R. N., rod. N.) a E. T. (dedič po Y. T., rod. N.) vybavovaním tejto záležitosti. Splnomocnenia R. N. a E. T. doplním v krátkom čase.“ Podľa názoru odvolacieho súdu bol preto reštitučný nárok uplatnený v mene všetkých troch dedičov po pôvodnej vlastníčke a jeho jediným nedostatkom boli chýbajúce splnomocnenia. Rovnako túto situáciu zrejme vyhodnotil aj odporca, pretože žiadal doplnenie tohto podania okrem iného aj o splnomocnenie pre navrhovateľa v 3. rade. Požadované splnomocnenia navrhovateľov v 1. a 2. rade pre navrhovateľa v 3. rade aj boli odporcovi doručené 4. júna 2010, ich nedostatkom však bol chýbajúci dátum ich udelenia, čo viedlo odporcu k vydaniu preskúmaného rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu v tomto prípade mali byť splnomocnenia súčasťou podania, ktorým bol uplatnený reštitučný nárok a na základe ktorého začalo správne konanie, pretože nešlo len o procesné splnomocnenie na zastupovanie v konaní o uplatnenom nároku, ale aj o splnomocnenie na uplatnenie samotného nároku. Preto chýbajúcu náležitosť splnomocnení (dátum vystavenia) sa mal správny orgán

pokúsiť odstrániť postupom podľa § 19 ods. 3 správneho poriadku, keď už opakovane žiadal predloženie splnomocnení aj po predložení predchádzajúcich splnomocnení z roku 2007. Navrhovatelia však tento nedostatok odstránili v priebehu konania pred krajským súdom doložením „Zápisu zo stretnutia a dohody“ zo dňa 17.12.2004, ktorého súčasťou boli aj splnomocnenia udelené navrhovateľmi v 1. a 2. rade navrhovateľovi v 3. rade. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom krajského súdu, že k tomuto splnomocneniu už nemožno prihliadnuť vzhľadom na ustanovenie § 250i ods. 1 O.s.p., pretože nešlo o doplnenie dokazovania, ale o odstránenie nedostatku podania. Je síce nepochopiteľné, že navrhovatelia neboli schopní vyriešiť tento problém v správnom konaní, to však nie je dôvodom, aby súd bez ďalšieho spochybnil a neakceptoval predložený zápis.

Z uvedených dôvodov, pokiaľ krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu z dôvodu, že je skutkovo a právne správne, podľa názoru odvolacieho súdu vec nesprávne právne posúdil a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie správneho orgánu vo vzťahu k navrhovateľke v 1. rade (keďže navrhovateľ v 2. rade odvolanie nepodal a nejde o nerozlučné procesné spoločenstvo) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách prvostupňového aj odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 posledná veta O.s.p. tak, že úspešnej navrhovateľke v 1. rade ich náhradu nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, za ktoré považoval skutočnosť, že odstránila vadu podania až v priebehu konania o opravnom prostriedku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.